



LA/Petri Jääskinen/UH

9.11.1982

Työeläkelaitoksille

VALTION ELÄKELAIN JA VALTION PERHE-ELÄKELAIN 7 §:N MUUTTAMINEN

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksen laeiksi valtion eläkelain ja valtion perhe-eläkelain 7 §:n muuttamisesta.

Esityksen tarkoituksena on selkeyttää ja nopeuttaa valtion eläketurvan toimeenpanoa. Valtion palveluksesta jo ennen eläkkeelle siirtymistään eronneiden työntekijöiden nykyinen lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (LEL) ja valtion eläkelain mukainen rinnakkainen ja lisäetuja tuottamaton eläkejärjestely ehdotetaan poistettavaksi. LEL:n alaisissa valtion töissä olevien työntekijöiden kaksinkertaisen eläketurvan estämiseksi säädetyn vähennysosan laskutapaa ehdotetaan muutettavaksi.

Samalla valtion eläkelakiin ja valtion perhe-eläkelakiin ehdotetaan tehtäväksi kansaneläkeuudistuksesta johtuvat tekniset muutokset.

Muutokset ovat tarkoitettut tulemaan voimaan vuoden 1983 alusta.

ELÄKETURVAKESKUS

LIITE

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi valtion eläkelain ja valtion perhe-eläkelain 7 §:n muuttamisesta

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi valtion eläkelain ja valtion perhe-eläkelain 7 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksen tarkoituksena on selkeyttää ja nopeuttaa valtion eläketurvan toimeenpanoa. Valtion palveluksesta jo ennen eläkkeelle siirtymistään eronneiden työntekijöiden nykyinen lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain ja valtion eläkelain mukainen rinnakkainen ja lisäetuja tuottamaton eläkejärjestely ehdotetaan poistettavaksi. Ensin mainitun lain alaisissa valtion töissä olevien työntekijöiden

kaksinkertaisen eläketurvan estämiseksi säädetyn vähennysosan laskutapaa ehdotetaan muutettavaksi.

Samalla valtion eläkelakiin ja valtion perhe-eläkelakiin ehdotetaan tehtäviksi kansaneläkeuudistuksesta johtuvat tekniset muutokset.

Muutokset ovat tarkoitetut tulemaan voimaan vuoden 1983 alusta.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

Lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelaki (134/62, LEL) koskee metsä-, maatalous-, rakennus- ja satama-alan työntekijöitä, joilla lyhytaikaiset työsuhteet ovat luonteeltaan väliaikaisia. Myös valtion edellä mainittujen alojen työntekijät kuuluvat LEL:n piiriin jollei työsuhteesta ole tarkoitettu pysyväksi ja ympäri vuoden kestäväksi. Valtion työntekijät kuuluvat lisäksi valtion eläkelain (280/66, VEL) piiriin. LEL:n alaisissa valtion töissä olevilla on siis oikeus eläkkeeseen samasta palveluksesta sekä VEL:n että LEL:n nojalla. Tällaisella järjestelyllä on pyritty siihen, etteivät LEL:n alaisissa ja yleensä urakkipalkkaisissa töissä olleiden työntekijöiden ansiotason vaihtelut vaikuttaisi haitallisesti eläketurvaan, mutta että valtion palveluksessa LEL:n alaisissa töissä olleet voisivat toisaalta saada myös LEL-eläketurvan mahdollisesti ylittävät VEL-eläke-etuudet.

VEL-eläke on joko peruseläketurvan tai lisäeläketurvan mukainen. Lisäeläketurvan mukai-

nen eläke karttuu 2,2 prosenttia vuodessa, kun taas peruseläketurvan mukainen eläke karttuu 1 päivänä heinäkuuta 1962 jälkeiseltä ajalta 2 prosenttia vuodessa. LEL-eläkkeen määrä on 1 päivänä heinäkuuta 1975 lukien sitä vastoin 1,5 prosenttia LEL:n alaisista töistä saaduista palkoista. LEL-eläke lasketaan siis suoraan LEL:n alaisissa töissä ansaituista palkoista. VEL-eläke sitä vastoin määräytyy palvelusajan ja enintään neljän viimeisen palvelusvuoden työansioista laskettavan eläkkeen perusteena olevan palkan perusteella. LEL-eläketurva poikkeaa muutoinkin VEL-eläketurvasta. LEL:n etuuksiin kuuluu muun muassa työttömyyslisä, lapsikorotus ja lykkäytymiskorotus. Nämä ja peruseläketurvan karttumisprosentin korottaminen mainittuun 1,5 prosenttiin sekä toteutetut eläkkeiden tasokorotukset ovat johtaneet siihen, että LEL-eläke on usein muodostunut suuremmaksi kuin samasta työstä myönnetty VEL-peruseläke tai että VEL-eläke on jäänyt hyvin pieneksi. Tämän vuoksi LEL:n alaisissa valtion töissä olevien eläkkeen määräytymisellä rinnak-

kain kahdesta eläkejärjestelmästä ei enää nykyisin ole eläketurvan kannalta sellaista merkitystä kuin LEL-vähennysosajärjestelmää luotaessa.

Valtiolla on LEL:n piiriin kuuluvia työntekijöitä vuosittain noin 30 000. Yksityiset eläkelaitokset käsittelevät vuosittain noin 15 000 LEL-eläkehakemusta. Niistä noin 6 000 on VEL-eläketurvan osalta käsiteltävänä samaan aikaan myös valtiokonttorissa. Noin 2 000:ssa tapauksessa VEL-eläkettä ei tule lainkaan maksettavaksi, koska valtion palvelukseen perustuva LEL-eläke on suurempi kuin vastaava VEL-eläke. Hakijalle on kuitenkin näissäkin tapauksissa annettava tavanomainen valituskelpoinen eläkepäättös. Tällaisten tapausten lukumäärän odotetaan nykyisten säännösten voimassa ollessa kasvavan, koska yhä harvemmalla LEL:n alaisissa töissä valtiolla olleella on 1 päivänä heinäkuuta 1962 tapahtunutta LEL:n voimaantuloa edeltänyttä valtion palvelusta, josta voitaisiin myöntää LEL-eläkkeestä riippumaton VEL-eläke. Lisäksi edellä mainituista 6 000 hakemuksesta noin 3 000:ssa tuloksena on hyvin pieni eläke, joka pääosiltaan perustuu ennen 1 päivänä heinäkuuta 1962 olleeseen valtion palvelukseen. Noin 1 000 tapauksessa työntekijä on ollut valtion palveluksessa eläketapahtumaan saakka ja hänellä on oikeus lisäeläketurvan mukaiseen VEL-eläkkeeseen.

2. Uudistuksen sisältö

Valtiolla LEL:n alaisissa töissä olevien työntekijöiden eläketurvan toimeenpanoa ehdotetaan selkeytettäväksi siten, että sellaisissa töissä palveltu aika luettaisiin eläkeajaksi VEL-eläkettä varten ainoastaan silloin, kun edunsaajalla on oikeus lisäeläketurvan mukaiseen eläkkeeseen. Muissa tapauksissa eläke määräytyisi yksinomaan LEL:n mukaan. Uudistuksen jälkeen kävisi vuosittain noin 5 000 eläkehakemuksen kaksinkertainen käsittely toisaalta asianomaisessa LEL-eläkelaitoksessa ja valtiokonttorissa tarpeettomaksi ja myös edellä mainitut niin sanotut nolapäätökset jäisivät pois. Kun uudistus ei koskisi lisäeläketurvan mukaisia eläkkeitä, ei sillä olisi joko lainkaan vaikutusta edunsaajan kokonaiseläketurvaan tai vaikutus olisi hyvin vähäinen. Uudistus toteutettaisiin siten, että se ei koskisi ennen lain voimaantuloa päättyneitä palvelussuhteita.

Uudistukseen sisältyy myös kaksinkertaisen eläketurvan estämiseksi säädetyn VEL 10 §:n

4 momentin LEL-vähennysosajärjestelmän laskentatekninen muutos. Nykyistä vähennysosajärjestelmää, jossa VEL-eläkkeestä on vähennettävä LEL-eläke siltä osin kuin se perustuu valtion palveluksesta saatuun ansioon, ehdotetaan muutettavaksi siten, että vähennysosa laskettaisiin VEL-eläkkeen perusteena olevasta palkasta edunsaajan LEL:n alaisissa valtion töissä olemassaajan ja LEL-eläkkeen karttumisprosentin perusteella. Tällainen laskutapa johtaisi asiallisesti samaan lopputulokseen kuin nykyinenkin, mutta se tekisi mahdolliseksi VEL- ja LEL-eläkkeen samanaikaisen käsittelyn ja nopean laskennan sekä vähentäisi eläkelaitosten välistä ilmoitusliikennettä. Ehdotettu LEL-eläkkeen vähennysosan laskutapa olisi samanlainen kuin kunnallisessa eläkejärjestelmässä.

3. Asian valmistelu

Valtiontalouden tarkastusvirasto on vuodelta 1981 antamassaan tarkastuskertomuksessa selvittänyt valtion metsäalan työntekijöiden eläkejärjestelyjä ja tarkastuksensa perusteella esittänyt ryhdyttäväksi toimenpiteisiin lainsäädännön tarvittavaksi muuttamiseksi. Tämän jälkeen valtiovarainministeriö asetti työryhmän selvittämään valtion LEL-alojen työntekijöiden eläketurvaa. Työryhmässä olivat edustettuina valtiovarainministeriö, valtiokonttori, LEL-Työeläkekassa ja Eläketurvakeskus. Työryhmä kuuli asiantuntijoina keskeisimpien LEL:n alaista työtä tarjoavien keskusvirastojen sekä valtion LEL-alojen työntekijäjärjestöjen edustajia. Esitys perustuu työryhmän ehdotukseen.

4. Uudistuksen taloudelliset ja organisatoriset vaikutukset

Uudistus ei vaikuttaisi eläketurvan tasoon. Se ei näin ollen vaikuttaisi varsinaisiin eläkekustannuksiin. Uudistus sitä vastoin merkittävästi yksinkertaistaisi ja nopeuttaisi valtion LEL:n alaisissa töissä työskennelleiden eläkehakemusten käsittelyä ja poistaisi nykyistä kaksinkertaista toimeenpanotyötä valtiokonttorissa ja LEL-eläkkeitä myöntävissä eläkelaitoksissa. Uudistus vähentäisi myös valtiokonttoriin tulevien eläkehakemusten määrää. Näin ollen se vähentäisi valtiokonttorin hallintokustannuksia.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Valtion eläkelaki

6 §. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 kohta, jonka mukaan LEL:n piiriin kuuluvaa palvelusta ei lueta hyväksi VEL-eläkettä varten muissa kuin 4 kohdan a ja b alakohdassa mainituissa tapauksissa. Säännöksen a ja b alakohdassa mainitut edellytykset ovat samat kuin nykyiset 10 §:n 2 momentissa olevat lisäeläketurvan mukaisen eläkkeen saamisen edellytykset.

10 §. VEL-eläkkeestä vähennettävän valtion palvelukseen perustuvan LEL-eläkkeen määrä ehdotetaan laskettavaksi VEL-eläkkeen perusteena olevasta palkasta käyttäen LEL:n karttumisprosenttia. Eläkeaikana otettaisiin vähennysosaa laskettaessa huomioon VEL-eläkettä varten luettu aika sikäli kuin valtion palveluksesta saadut ansiot on otettu huomioon LEL-eläkettä varten. Huomioon otettaisiin myös työkyvyttömyyden tai työttömyyden ja eläkeiän välinen aika, jos sitä vastaava ansio otetaan huomioon jo LEL-eläkkeessä. Tällöin on edellytettävä, että edellä mainittujen ansioiden huomioon ottaminen LEL-eläkkeessä perustuu ko-

konaan tai osittain valtion palveluksesta saatuihin ansioihin. Muutoksen yhteydessä 10 §:n 4 momentti on tarkoituksenmukaista jakaa kohtiin.

12 §. Kansaneläkelakia on muutettu 1 päivänä tammikuuta 1983 voimaan tulevalla lailla (103/82). Pykälään ehdotettu muutos on tekninen ja liittyy tähän kansaneläkelain muutokseen. Käsite perusosa on muutettu pohjaosaksi ja viittaus kumottuun kansaneläkelain 30 b §:ään on poistettu.

1.2. Valtion perhe-eläkelaki

Ehdotettu muutos on tekninen ja liittyy edellä mainittuun kansaneläkelain muutokseen.

2. Voimaantulo

Tarkoitus on, että ehdotetut lait tulisivat voimaan vuoden 1983 alusta.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

valtion eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun valtion eläkelain 6 §:n 1 momentti, 10 §:n 4 momentti sekä 12 §:n 3—5 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 6 §:n 1 momentti ja 10 §:n 4 momentti 14 päivänä joulukuuta 1979 annetussa laissa (902/79) sekä 12 §:n 3 momentti 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa laissa (664/76), 12 §:n 4 momentti 14 päivänä tammikuuta 1982 annetussa laissa (31/82) ja 12 §:n 5 momentti 18 päivänä heinäkuuta 1975 annetussa laissa (568/75), näin kuuluviksi:

6 §

Eläkeajaksi ei kuitenkaan lueta:

1) aikaa palveluksessa, jos aika tässä palveluksessa on luettava edunsaajan hyväksi eläkettä varten muun lain nojalla, paitsi jos kysymyksessä on 5 §:n 5 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettu palvelusaika;

2) aikaa, jonka edunsaaja on ollut lakkautuspalkalla, jos häneltä sinä aikana lain nojalla on pidätetty lakkautuspalkka kokonaan tai osaksi;

3) aikaa, jonka työ tai virantoimitus palveluksen jatkuessa on ollut keskeytyneenä yhdenjaksoisesti enemmän kuin 30 päivää, ellei

siltä ajalta ole suoritettu palkkaa eikä palkkatoimuuden syynä ole ollut;

a) kansanedustajan tehtävä tai julkinen tehtävä, josta ei ole lupa kieltäytyä, taikka valtioneuvoston jäsenyys;

b) asevelvollisuuden suorittaminen asevelvollisuuslain nojalla;

c) toiminta Yhdistyneissä Kansakunnissa, sen erityisjärjestössä tai muussa sellaisessa hallitusten välisessä kansainvälisessä järjestössä tai yhteistyöelimessä, johon Suomi on virallisesti liittynyt, taikka sellaisessa kansainvälisessä kehitysyhteistyötehtävässä, jossa Suomi on mukana;

d) 5 §:n 2 momenttia soveltaen myönnetty työkvyttömyys- tai työttömyyseläkkeen suorittaminen; taikka

e) sairausvakuutuslain 21 ja 23 §:ään perustuen myönnetty virkavapaus tai loma siltä osin kuin sairausvakuutuslain mukaan tuleva äitiysraha kohdistuu siihen; eikä

4) aikaa palveluksessa, josta saatu ansio on luettava edunsaajan hyväksi eläkettä varten lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62) nojalla, paitsi jos:

a) työkvyttömyys- tai työttömyyseläke tuli myönnettäväksi 5 §:n 2 momenttia soveltaen; tai

b) edunsaaja on ollut vanhuuseläkeikänsä saavuttamista tai tätä myöhemmän palveluksensa päättymistä välittömästi edeltäneet 6 kuukautta yhdenjaksoisessa palveluksessa, jonka päättymistä välittömästi edeltäneiden 5 vuoden kuluessa hänellä on eläkeaikaa yhteensä vähintään 3 vuotta.

10 §

Eläke saa olla enintään 66 prosenttia 7 §:n mukaisesta eläkkeen perusteena olevasta palkasta. Jos edunsaajalla tämän lain mukaista eläkettä varten huomioon otetun palveluksen perusteella on oikeus eläkkeeseen myös lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain nojalla tai jos hänellä 5 §:n 5 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun palveluksen perusteella on oikeus eläkkeeseen myös työntekijäin eläkelain nojalla taikka jos hänellä 6 §:n 1 momentin 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetun toiminnan perusteella on oikeus eläkkeeseen kansainväliseltä järjestöltä tai yhteistyöelimeltä tahi kehitysyhteistyötehtävästä vähintään viisi vuotta kestäneen toiminnan perus-

teella, tämän lain mukaisesta eläkkeestä vähennetään:

1) määrä, joka on 1/8 prosenttia eläkkeen perusteena olevasta palkasta jokaiselta sellaiselta eläkeajaksi luetulta kuukaudelta, jolta ajalta valtiolta saatu ansio on otettu huomioon lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaista eläkettä varten sekä lisäksi tämän lain mukaista eläkettä varten hyväksitetulta ajalta työkvyttömyyden tai työttömyyden alkamisesta eläkeiän saavuttamiseen, jos sitä aikaa vastaava ansio on otettu huomioon edellä mainittua eläkettä varten ja tämä perustuu kokonaan tai osittain valtion palveluksesta saatuun ansioon;

2) työntekijäin eläkelain mukainen eläke siltä osin kuin se perustuu samaan palvelusaikaan kuin tämän lain mukainen eläke; ja

3) kansainväliseltä järjestöltä tai yhteistyöelimeltä tahi kehitysyhteistyötehtävästä tuleva eläke siltä osin kuin se perustuu muihin kuin edunsaajalta perittyihin maksuihin ja samaan palvelusaikaan kuin tämän lain mukainen eläke;

jolloin ei oteta huomioon työntekijäin eläkelain mukaisesta eläkkeestä muiden eläkkeiden ja korvausten johdosta tehtävää vähennystä. Eläkkeen enimmäismäärästä on muutoin voimassa mitä jäljempänä säädetään.

12 §

Yhteensovitusraja on 66 prosenttia eläkkeen enimmäismäärän perusteena olevasta palkasta, jos tämä on enintään 2 626 markkaa. Jos eläkkeen enimmäismäärän perusteena oleva palkka ylittää 2 626 markkaa, yhteensovitusraja on 66 prosenttia siitä vähennettynä määrällä, joka on 66 prosenttia ylitteestä, kuitenkin vähennettynä enintään kansaneläkkeen pohjaosan määrällä.

Eläkkeen enimmäismäärä lasketaan siten, että tämän lain mukaiseen eläkkeeseen lisätään

kutakin 16 vuotta nuorempaa lasta kohden kansaneläkelain 29 §:n nojalla maksettava lapsikorotus,

työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa mainittu peruseläke, ottaen huomioon vähennys, joka eläkkeestä on tehtävä edunsaajalle tulevien muiden eläkkeiden ja suoritusten vuoksi, tämän lain mukainen eläke kuitenkin, jos se on myönnetty 10 §:n 2 tai 3 momenttia soveltaen, sellaisenaan ja

työntekijäin eläkelain 8 §:n 1 momentissa mainittu eläke, elinkorko tai korvaus saman pykälän 6 momentissa säädettyin poikkeuksin.

ja jos nämä yhteenlaskettuina tai, jollei tällaisia suorituksia ole, tämän lain mukainen eläke ylittää yhteensovitusrajan, ylittävä osa vähennetään tämän lain mukaisesta eläkkeestä.

Se osa tämän lain mukaisesta eläkkeestä, mikä siitä 4 momentin nojalla on vähennetty kansaneläkkeen lapsikorotuksen vuoksi, lisätään eläkkeeseen lapsen täytettyä 16 vuotta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 198 .

Tämän lain 6 §:n 1 momentin 4 kohtaa ei sovelleta lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaiseen eläkkeeseen oikeuttavaan palvelussuhteeseen, joka on päätynyt ennen lain voimaantuloa.

Tämän lain 12 §:n 3 momentissa säädetty markkamäärä vastaa vuodelle 1976 vahvistettua palkkaindeksilukua 462 ja sitä tarkistetaan kalenterivuositain samalla markkamäärällä kuin työntekijäin eläkelain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettua markkamäärää tarkistetaan kalenterivuositain vuoden 1977 alusta.

2.

Laki

valtion perhe-eläkelain 7 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1968 annetun valtion perhe-eläkelain 7 §:n 1 momentin 3 kohta, sellaisena kuin se on 28 päivänä maaliskuuta 1980 annetussa laissa (235/80), näin kuuluvaksi:

7 §

Myönnettäessä perhe-eläke tämän lain 5 §:n 1 momentin 2 tai 3 kohtaa soveltaen, perhe-eläkkeen yhteensovittamiseksi muiden perhe-eläkkeiden ja korvausten kanssa, lasketaan yhteen saman edunjäätäjän kuoleman johdosta edunsaajille tulevat:

täjän jälkeen perhe-eläkelain nojalla maksettavaa lapseneläkettä lisättynä, jos tämän lain mukaisena edunsaajana on myös naispuolinen leski, perhe-eläkelain mukaisen leskeneläkkeen pohjaosalla.

3) määrä, joka vastaa edunsaajina oleville 16 vuotta nuoremmille lapsille saman edunjät-

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 198

Helsingissä 29 päivänä lokakuuta 1982

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ministeri Jermu Laine

Laki

valtion eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun valtion eläkelain 6 §:n 1 momentti, 10 §:n 4 momentti sekä 12 §:n 3—5 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 6 §:n 1 momentti ja 10 §:n 4 momentti 14 päivänä joulukuuta 1979 annetussa laissa (902/79) sekä 12 §:n 3 momentti 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa laissa (664/76), 12 §:n 4 momentti 14 päivänä tammikuuta 1982 annetussa laissa (31/82) ja 12 §:n 5 momentti 18 päivänä heinäkuuta 1975 annetussa laissa (568/75), näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

6 §.

Eläkeajaksi ei kuitenkaan lueta:

1) aikaa palveluksessa, jos aika tässä palveluksessa on luettava edunsaajan hyväksi eläkettä varten muun lain nojalla, paitsi jos kysymyksessä on 5 §:n 5 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettu palvelusaika;

2) aikaa, jonka edunsaaja on ollut lakkautuspalkalla, jos häneltä sinä aikana lain nojalla on pidätetty lakkautuspalkka kokonaan tai osaksi; *sekä*

3) aikaa, jonka työ tai virantoimitus palveluksen jatkuessa on ollut keskeytyneenä yhdenjaksoisesti enemmän kuin 30 päivää, ellei siltä ajalta ole suoritettu palkkaa eikä palkattomuuden syynä ole ollut:

a) kansanedustajan tehtävä tai julkinen tehtävä, josta ei ole lupa kieltäytyä, taikka valtioneuvoston jäsenyys;

b) asevelvollisuuden suorittaminen asevelvollisuuslain nojalla;

c) toiminta Yhdistyneissä Kansakunnissa, sen erityisjärjestössä tai muussa sellaisessa hallitusten välisessä kansainvälisessä järjestössä tai yhteistyöelimessä, johon Suomi on virallisesti liittynyt, taikka sellaisessa kansainvälisessä kehitysyhteistyötehtävässä, jossa Suomi on mukana;

d) 5 §:n 2 momenttia soveltaen myönnetyn työkyvyttömyys- tai työttömyyseläkkeen suorittaminen; taikka

e) sairausvakuutuslain 21 ja 23 §:ään perustuen myönnetty virkavapaus tai loma siltä osin kuin sairausvakuutuslain mukaan tuleva äitiysraha kohdistuu siihen.

Ehdotus

6 §

Eläkeajaksi ei kuitenkaan lueta:

1) aikaa palveluksessa, jos aika tässä palveluksessa on luettava edunsaajan hyväksi eläkettä varten muun lain nojalla, paitsi jos kysymyksessä on 5 §:n 5 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettu palvelusaika;

2) aikaa, jonka edunsaaja on ollut lakkautuspalkalla, jos häneltä sinä aikana lain nojalla, on pidätetty lakkautuspalkka kokonaan tai osaksi;

3) aikaa, jonka työ tai virantoimitus palveluksen jatkuessa on ollut keskeytyneenä yhdenjaksoisesti enemmän kuin 30 päivää, ellei siltä ajalta ole suoritettu palkkaa eikä palkattomuuden syynä ole ollut:

a) kansanedustajan tehtävä tai julkinen tehtävä, josta ei ole lupa kieltäytyä, taikka valtioneuvoston jäsenyys;

b) asevelvollisuuden suorittaminen asevelvollisuuslain nojalla;

c) toiminta Yhdistyneissä Kansakunnissa, sen erityisjärjestössä tai muussa sellaisessa hallitusten välisessä kansainvälisessä järjestössä tai yhteistyöelimessä, johon Suomi on virallisesti liittynyt, taikka sellaisessa kansainvälisessä kehitysyhteistyötehtävässä, jossa Suomi on mukana;

d) 5 §:n 2 momenttia soveltaen myönnetyn työkyvyttömyys- tai työttömyyseläkkeen suorittaminen; taikka

e) sairausvakuutuslain 21 ja 23 §:ään perustuen myönnetty virkavapaus tai loma siltä osin kuin sairausvakuutuslain mukaan tuleva äitiysraha kohdistuu siihen; *eikä*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

4) aikaa palveluksessa, josta saatu ansio on luettava edunsaajan hyväksi eläkettä varten lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62) nojalla, paitsi jos:

a) työkyvyttömyys- tai työttömyyseläke tulisi myönnettäväksi 5 §:n 2 momenttia soveltaen; tai

b) edunsaaja on ollut vanhuuseläkeikänsä saavuttamista tai tätä myöhemmän palveluksensa päättymistä välittömästi edeltäneet 6 kuukautta yhdenjaksoisessa palveluksessa, jonka päättymistä välittömästi edeltäneiden 5 vuoden kuluessa hänellä on eläkeaikaa yhteensä vähintään 3 vuotta.

10 §.

Eläke saa olla enintään 66 prosenttia 7 §:n mukaisesta eläkkeen perusteena olevasta palkasta. Jos edunsaajalla tämän lain mukaista eläkettä varten huomioon otetun palveluksen perusteella on oikeus eläkkeeseen myös lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain nojalla tai jos hänellä 5 §:n 5 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun palveluksen perusteella on oikeus eläkkeeseen myös työntekijäin eläkelain nojalla taikka jos hänellä 6 §:n 1 momentin 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetun toiminnan perusteella on oikeus eläkkeeseen kansainväliseltä järjestöltä tai yhteistyöelimeltä tahi kehitysyhteistyötehtävästä vähintään viisi vuotta kestäneen toiminnan perusteella, tämän lain mukaisesta eläkkeestä vähennetään lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukainen eläke siltä osin kuin se perustuu valtion palveluksesta saatuun ansioon, työntekijäin eläkelain mukainen eläke siltä osin kuin se perustuu samaan palvelusaikaan kuin tämän lain mukainen eläke ja kansainväliseltä järjestöltä tai yhteistyöelimeltä tahi kehitysyhteistyötehtävästä tuleva eläke siltä osin kuin se perustuu muihin kuin edunsaajalta perittyihin maksuihin ja samaan palvelusaikaan kuin tämän lain mukainen eläke. Tällöin ei oteta huomioon lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain eikä työntekijäin eläkelain mukaisesta eläkkeestä muiden eläkkeiden ja korvausten johdosta tehtävää vähennystä. Eläkkeen enimmäismäärästä on muutoin voimassa mitä jäljempänä säädetään.

10 §

Eläke saa olla enintään 66 prosenttia 7 §:n mukaisesta eläkkeen perusteena olevasta palkasta. Jos edunsaajalla tämän lain mukaista eläkettä varten huomioon otetun palveluksen perusteella on oikeus eläkkeeseen myös lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain nojalla tai jos hänellä 5 §:n 5 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun palveluksen perusteella on oikeus eläkkeeseen myös työntekijäin eläkelain nojalla taikka jos hänellä 6 §:n 1 momentin 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetun toiminnan perusteella on oikeus eläkkeeseen kansainväliseltä järjestöltä tai yhteistyöelimeltä tahi kehitysyhteistyötehtävästä vähintään viisi vuotta kestäneen toiminnan perusteella, tämän lain mukaisesta eläkkeestä vähennetään:

1) määrä, joka on 1/8 prosenttia eläkkeen perusteena olevasta palkasta jokaiselta sellaiselta eläkeajaksi luetulta kuukaudelta, jolta ajalta valtiolta saatu ansio on otettu huomioon lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaista eläkettä varten sekä lisäksi tämän lain mukaista eläkettä varten hyväksitulla ajalla työkyvyttömyyden tai työttömyyden alkamisesta eläkeiän saavuttamiseen, jos sitä aikaa vastaava ansio on otettu huomioon edellä mainittua eläkettä varten ja tämä perustuu kokonaan tai osittain valtion palveluksesta saatuun ansioon;

2) työntekijäin eläkelain mukainen eläke siltä osin kuin se perustuu samaan palvelusaikaan kuin tämän lain mukainen eläke; ja

Voimassa oleva laki

Ehdotus

12 §

Yhteensovitusraja on 66 prosenttia eläkkeen enimmäismäärän perusteena olevasta palkasta, jos tämä on enintään 2 626 markkaa. Jos eläkkeen enimmäismäärän perusteena oleva palkka ylittää 2 626 markkaa, yhteensovitusraja on 66 prosenttia siitä vähennettynä määrällä, joka on 66 prosenttia ylitteestä, kuitenkin vähennettynä enintään kansaneläkkeen perusosan määrällä.

Eläkkeen enimmäismäärä lasketaan siten, että tämän lain mukaiseen eläkkeeseen lisätään

— kutakin 16 vuotta nuorempaa lasta kohden kansaneläkelain 30 b §:ssä säädetty lapsikorotus kansaneläkelain 27 §:ssä tarkoitetun toisen kuntaryhmän mukaisena,

— työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa mainittu peruseläke, ottaen huomioon vähennys, joka eläkkeestä on tehtävä edunsaajalle tulevien muiden eläkkeiden ja suoritusten vuoksi, tämän lain mukainen eläke kuitenkin, jos se on myönnetty 10 §:n 2 tai 3 momenttia soveltaen, sellaisenaan ja

— työntekijäin eläkelain 8 §:n 1 momentissa mainittu eläke, elinkorko tai korvaus saman pykälän 6 momentissa säädettyin poikkeuksin

ja jos nämä yhteenlaskettuina tai, jollei tällaisia suorituksia ole, tämän lain mukainen eläke ylittää yhteensovitusrajan, ylittävä osa vähennetään tämän lain mukaisesta eläkkeestä.

Se osa tämän lain mukaisesta eläkkeestä, mikä siitä 4 momentin nojalla on vähennetty kansaneläkelain 30 b §:ssä säädetyn kansaneläkkeen lapsikorotuksen vuoksi, lisätään eläkkeeseen lapsen täytettyä 16 vuotta.

12 §

Yhteensovitusraja on 66 prosenttia eläkkeen enimmäismäärän perusteena olevasta palkasta, jos tämä on enintään 2 626 markkaa. Jos eläkkeen enimmäismäärän perusteena oleva palkka ylittää 2 626 markkaa, yhteensovitusraja on 66 prosenttia siitä vähennettynä määrällä, joka on 66 prosenttia ylitteestä, kuitenkin vähennettynä enintään kansaneläkkeen pohjaosan määrällä.

Eläkkeen enimmäismäärä lasketaan siten, että tämän lain mukaiseen eläkkeeseen lisätään

— kutakin 16 vuotta nuorempaa lasta kohden kansaneläkelain 29 §:n nojalla maksettava lapsikorotus,

— työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa mainittu peruseläke, ottaen huomioon vähennys, joka eläkkeestä on tehtävä edunsaajalle tulevien muiden eläkkeiden ja suoritusten vuoksi, tämän lain mukainen eläke kuitenkin, jos se on myönnetty 10 §:n 2 tai 3 momenttia soveltaen, sellaisenaan ja

— työntekijäin eläkelain 8 §:n 1 momentissa mainittu eläke, elinkorko tai korvaus saman pykälän 6 momentissa säädettyin poikkeuksin

ja jos nämä yhteenlaskettuina tai, jollei tällaisia suorituksia ole, tämän lain mukainen eläke ylittää yhteensovitusrajan, ylittävä osa vähennetään tämän lain mukaisesta eläkkeestä.

Se osa tämän lain mukaisesta eläkkeestä, mikä siitä 4 momentin nojalla on vähennetty kansaneläkkeen lapsikorotuksen vuoksi, lisätään eläkkeeseen lapsen täytettyä 16 vuotta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 198 .

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Tämän lain 6 §:n 1 momentin 4 kohtaa ei sovelleta lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaiseen eläkkeeseen oikeuttavaan palvelussuhteeseen, joka on päätynyt ennen lain voimaantuloa.

Tämän lain 12 §:n 3 momentissa säädetty markkamäärä vastaa vuodelle 1976 vahvistettua palkkaindeksilukua 462 ja sitä tarkistetaan kalenterivuosittain samalla markkamäärällä kuin työntekijäin eläkelain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettua markkamäärää tarkistetaan kalenterivuosittain vuoden 1977 alusta.

2.

Laki

valtion perhe-eläkelain 7 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1968 annetun valtion perhe-eläkelain 7 §:n 1 momentin 3 kohta, sellaisena kuin se on 28 päivänä maaliskuuta 1980 annetussa laissa (235/80), näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

7 §

Myönnettäessä perhe-eläke tämän lain 5 §:n 1 momentin 2 tai 3 kohtaa soveltaen, perhe-eläkkeen yhteensovittamiseksi muiden perhe-eläkkeiden ja korvausten kanssa, lasketaan yhteen saman edunjättäjän kuoleman johdosta edunsaajille tulevat:

3) määrä, joka vastaa edunsaajina oleville 16 vuotta nuoremmille lapsille saman edunjättäjän jälkeen perhe-eläkelain nojalla maksettavaa, kansaneläkelain 27 §:ssä tarkoitettua toisen kuntaryhmän mukaista yhteenlaskettua eläkettä lisättynä, jos tämän lain mukaisena edunsaajana on myös naispuolinen leski, perhe-eläkelain mukaisen leskeneläkkeen perusosalla.

3) määrä, joka vastaa edunsaajina oleville 16 vuotta nuoremmille lapsille saman edunjättäjän jälkeen perhe-eläkelain nojalla maksettavaa lapseneläkettä lisättynä, jos tämän lain mukaisena edunsaajana on myös naispuolinen leski, perhe-eläkelain mukaisen leskeneläkkeen pohjaosalla.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 198 .